

Kristna
synskadades
förening

Nr 5, 2013
Årgång 105

Syskonbandet

SYSKONBANDET

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet

Ny hedersmedlem - Rut Ekström!
Intervju med Göran Skytte
Boktips • Syskon emellan

Från verksamhetsledaren

Delaktighet, det var temat för Syskonbandets årsmötesdagar nu i maj på Tolare folkhögskola. Temat togs upp och sken igenom i det mesta, i den grad att de av er läsare som var med möjligen tycker det börjar bli tjatigt. Jag tillåter mig ändå att ta upp temat också här. Inte bara i det som sades under dagarna på Tollare upprepades delaktighet utan även ibland alla de som var på plats. Somliga var i högsta grad delaktiga i programmet och andra genom sin närvaro. Tillfälle gavs bland annat att prata om huruvida man upplever möjlighet eller på grund av sin synsättning svårighet att vara delaktig i en kristen församling.

Mest av allt hörde jag positiva erfarenheter i denna fråga, men ibland svårighet i att fullt ut vara delaktig i gudstjänster där psalmbok och agenda inte görs tillgänglig. Också en social osäkerhet har många upplevt vid besök av ny kyrka. Utifrån detta kom bland annat förslaget att vi medlemmar i Syskonbandet kan vara introducerande kyrkfaddrar för varandra. Skulle du vilja vara en fadder på den ort där du bor?

Detta ord *delaktighet* kan jag faktiskt inte finna alls i Bibeln. Böjning

en delaktiga finns däremot men bara på ett ställe och Jesus använder inte begreppet en endaste gång. Ändå tror jag inte han ansåg det mindre viktigt, för vare sig oss själva eller för omgivningen, att vi är och känner oss delaktiga.

Ett välciterat bibelstycke där Jesus verkligen uppmanar oss till att vara delaktiga är då han introducerar nattvarden för sina lärjungar. Han sa åt dem att påminnas om hans offrande kropp och blod i att dela bröd och vin med varandra. Nu, nästan 2000 år senare, är kristna över hela världen fortfarande gång efter annan delaktiga i firandet av denna måltid tillsammans. Ett annat välkänt bibelstycke där vi uppmanas till delaktighet är där Jesus säger att "där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem" (Matt 18:20). Jesus påvisar där att det är en styrka, något särskilt, när vi är delaktiga i bön och tillsammans ber för en viss sak.

Tack för att du är delaktig i Syskonbandet på det sätt som du förmår och låt oss hjälpa varandra och bjudas in till allt större delaktighet!

Tina Hanson

Innehåll

Från verksamhetsledaren.....	2	Dikt—Var inte rädd	9
Rut Ekström – Hedersmedlem!	3	Boktips	9
Medlemsnytt.....	3	Syskon emellan	10
Medlemsporträtt.....	3	Estelles bönbok.....	11
Årsmötesreferat 2013.....	4	Nordisk konferens 2013	11
Göran Skytte—Förvandlingar, från död till liv.....	6	Till sist.....	12
		Redaktionsruta.....	12

Rut Ekström – Hedersmedlem!

Vid årsmötet så utsågs Rut Ekström som ny hedersmedlem! Det är länge sedan Syskonbandet senast fick en ny hedersmedlem men nu var det alltså dags. Rut har varit medlem sedan 1953 så hon firar alltså 60-årsjubileum som medlem i Syskonbandet. Rut blev mycket överraskad och tagen!

– Det här kom alldeles oförberett och jag blir mycket glad och hedrad säger Rut.

Rut har varit en aktiv medlem genom åren. På 50-talet gjorde Syskonbandet många resor runt i landet och besökte Gudstjänster, möten och ålderdomshem där man visste att det fanns synskadade och berättade om Syskonbandet.

Rut var med redan då och som längst var hon borta sex veckor i sträck berättar hon. Man packade sina väskor och bodde hos familjer man kände till.

Rut har suttit i styrelsen två gånger och flera gånger i olika kommittéer, nu senast i valberedningen och i musikprojektgruppen. På hela denna tid har hon endast missat ett fåtal årsmötesdagar.

Nu har det varit litet kämpigt med hälsan en tid. – Men jag hoppas kunna vara med på inspelningen av CD-skivan hälsar Rut.

Än en gång ett stort grattis och all lycka och välsignelser till vår nya hedersmedlem!

Ronny Gilderskär

Medlemsnytt

Ny medlem

Pontus Norshammar, Stockholm

Medlemsporträtt

Kerstin Englund, Vällingby

Kerstin har känt till Syskonbandet i många år och var med på en veckoslutskurs på Sjöliden i slutet av 80-talet då hon hade kontakt med Signe Westerberg. För ett tiotal år sedan träffade hon Anna Sonmark på ett möte i Stockholm. De hade gått på en kurs för vuxna synskadade på sextiotalet och hade sedan en sporadisk kontakt som så småningom klingade av. Anna brukar gå på Syskonbandets tisdagsträffar i Stockholm och tog med sig Kerstin som nu blev medlem och är med på sina första årsmötesdagar och var även med på alpha-helgen i Jönköping i februari.

Kerstin har jobbat på Sveriges Radios samhällsredaktion med programutskrifter m.m.

Hon fick en son 1966 och en dotter 1968 och var då hemma med barnen en längre period. Efter barnledigheten fick hon sedan anställning på Tingsrätten och skrev ut vittnesförhör och direktupptagningar från domstolsförhandlingar. Det var intressant och omväxlande med allt möjligt från ekonomiska tvister till misshandel och mord. Där blev hon kvar till 1996. TPB blev sedan den sista arbetsgivaren fram till att hon gick i pension 2006.

Synnedläggningen började redan som barn. Först kunde man inte

hitta något fel och trodde t.o.m. att hon kanske simulerade. Men man upptäckte sedan ärrbildningar på näthinnan, förmodligen från en tidigare inflammation. På senare år har det tyvärr försämrats och hon har inte längre ledsyn.

Vad tycker du om att vara med på årsmötesdagarna på Tollare?

- Fantastiskt! Det är så trevligt att träffa nya människor och Tollare är ett fint ställe att vara på!

Ronny Gilderskär

Referat från årsmötet 2013

För tredje året i rad samlades vi på Tollare folkhögskola i Saltsjö-Boo och lördagen den 11:e maj hade vi själva årsmötet. Vår ordförande Anita Örum höll i mötet med Kerstin Adestrom som sekreterare. Ett knappt 30-tal röstberättigade medlemmar samt ett antal stödjande fanns i salen. Som vanligt hade det kommit in många hälsningar till årsmötet och vi återhälsade med orden från Femte Mosebok 33:27: "Där uppe är urtidens Gud, hit ner når den Eviges armar."

Medlemmar

Sedan föregående årsmöte har 13 medlemmar tillkommit (varav två stödjande) och 13 medlemmar har gått bort vilket uppmärksammades med ljusständning och en tyst minut. Rut Ekström valdes in som ny hedersmedlem, läs mer om det i separat artikel i denna tidning.

Ekonomi

För 2012 blev resultatet ett minus

på 400000 kr. Sture Lyreskog redogjorde för de ansträngningar som har gjorts och det fortsatta arbetet styrelsen har framför sig för att få resultatet i balans.

Styrelseval

Till styrelsen skulle denna gång två ordinarie ledamöter samt två ersättare väljas in. Resultatet av valet blev:

Ann-Christine Folke, 36

Anders Holmberg, 23

Narola Olsson, 21

Marie Bergström, 21

Anna Sonmark, 20

Pontus Nyman, 18

Carl-Gustav Olofsson, 16

Anki Folke och Anders Holmberg blev alltså de två vi hälsar välkomna som nya ordinarie styrelsemedlemmar. Narola valdes som första ersättare och Marie som andra.

Anita Örum fortsätter ett år till som ordförande. Sedan tidigare var Sture Lyreskog och Kerstin Adestrom valda på två år och fortsätter i styrelsen.

BUR

Till barn- och ungdomsrådet beslutades det att minska ned till tre personer. De som valdes var: Paula Deivard, Kristoffer Gustavsson och Sofie Sundin.

Stadgar

På årsmötet 2012 godtogs ett stadgeförslag. För att det skulle gå igenom skulle även årets möte godta stadgeförslaget. Efter diskussioner röstades det för att förslaget skulle gå tillbaka till stadgegruppen för justeringar och ytterligare beredning. Det innebär att ett nytt omar-

betat stadgeförslag kommer att komma på nästa årsmöte. Det nya förslaget kommer att presenteras i tidningen och det uppmanades åt alla som är intresserade att noga läsa igenom det och komma med synpunkter i god tid innan årsmötet. Stadgeändringar måste godkännas av två på varandra följande årsmöten.

Avslutning

Vår ordförande Anita tackade för ett fint årsmöte och såg fram emot att få jobba med den nya styrelsen.

Ronny Gilderskär

Deltagarna på årsmötet 2013. Foto: Daniel Strömberg

Göran Skytte

– Förvandlingar, från död till liv

Natten till den 25 april 2012 drabbas Göran Skytte av den första av tre på varandra följande strokes. Nästan exakt på årsdagen av detta träffar jag Göran i Stockholm där han är och föreläser och deltar i olika aktiviteter. Vi har stämt träff för en intervju för Syskonbandets tidning om nya boken och hur livet och boken tog en ny vändning efter det som inträffade.

Men vårt samtal börjar med att Göran berättar om sin mors morfar, Carl Julius Dalmer, som föddes 1841 och blev döv vid 1 års ålder.

Därmed kunde han inte heller lära sig tala. Med den tidens terminologi var han dövstum. Som dövstum vid mitten av 1800-talet tillhörde han en av de svagaste grupperna i den tidens samhälle. Men Julius fick ett annat öde. Han var en av de första som fick komma till Manillaskolan för blinda och döva och lära sig att läsa och skriva. En av de första döva som fick en yrkesutbildning. En av de första döva som blev lärare för andra döva. Han var även en av de första döva som blev egen företagare. – Hade detta inte hänt hade heller inte jag varit den jag är idag, konstaterar Göran. Denna historia finns sammanfattad i en bok

av Göran som heter "Brev från tystnaden" (finns som tal- och punktskriftsbok) och är med som boktips i denna tidning.

Ett annat område vi har gemensamt är att Göran precis som Syskonbandet har kopplingar till Tanzania. I filmen "Brick by brick" (tegelsten för tegelsten) skildrar Göran tillkomsten av ett universitet i Tanzania "Sebastian Kelowa University College". Det är ett kristet universitet med inriktning mot lärare som ska jobba med barn med funktionshinder. Tyvärr är kunskapen dålig här på detta område och barn med funktionshinder göms ofta undan. Rektorn Anneth Munga säger i filmen att syftet med skolan är att "Vi vill bygga ett samhälle som fullt ut erkänner och aktivt verkar för alla medborgares mänskliga värde och värdighet, inklusive människor med funktionshinder. Där alla kan lära och leva i harmoni med Gud, medmänniskor och skapelsen". Anneths mamma dog vid hennes födsel och hon togs om hand av en svensk missionär, Ulla Svensson, och Anneths modersmål är därför svenska. I filmen så får man bland annat se en blind pojke läsa från romarbrevet på punktskrift under den första Gudstjänsten som de firar i den nya skolan.

– Tanken är att de som utbildar sig här ska bli morgondagens ledare i det Tanzaniska samhället och förändra attityderna och villkoren för människor med funktionshinder i Tanzania, säger Göran.

Jag kan inte låta bli att nämna Kerstin Strindberg och "Glädjens skola" som det visar sig att Göran känner väl till!

Efter dessa intressanta utvecklingar kommer vi in på det som jag var inställd på att prata om, bakgrunden och tillkomsten av hans senaste bok, "Förvandlingar – från död till liv."

– Vad var det som hände den där dagen för snart ett år sedan?

– Jag vaknade på natten och kände mig yr och tänkte gå på toaletten men benen vek sig under mig och jag fick kravla tillbaka till sängen. Jag tänkte att jag är nog fruktansvärt trött och förstod inte att jag fått min första propp. På morgonen kom som avtalat min sekreterare och hon tyckte jag skulle ringa sjukvårdsupplysningen men det tyckte inte jag. När vi åt lunch vid 12-tiden föll jag plötsligt ihop och landade med ansiktet i tallriken. Nu ringde jag sjukvårdsupplysningen. De bad mig göra de olika testerna som att peka på min nästipp m.m. och de konstaterade att jag fått en stroke och sa att det kommer en ambulans inom 6 minuter!

När jag kom in till Malmö allmänna sjukhus kom den tredje och fruktansvärt kraftiga stroke. Jag uppfattade att de pratade om Lund och i en ny ambulans på väg till Lunds sjukhus hör jag för första gången ordet "stroke" nämnas och jag förstår att jag befinner mig i stor fara.

– Hur reagerade du då?

– Jag bad läkarna att vara fullständigt uppriktiga och inte linda in nå-

gon information. De sa att det finns tre alternativ för hur man kan behandla detta och att alla innebär risker. Mest riskfyllt är att göra en operation, det görs bara i yttersta nödfall.

Vid det här laget har jag tappat de flesta funktioner, jag kan inte resa mig upp eller hålla i en mugg själv. – Var du klar i hjärnan?

– Nej! Jag hallucinerade och såg olika "gubbar" som kom och gick fritt i luften och genom taket. Det hade på ett sätt ett underhållningsvärde men när det kändes som att hela sängen började sväva omkring i rummet var det klart obehagligt!

Någonstans här börjar jag upprepat att be en kort bön: "Jesus, jag lägger mitt liv i dina händer. Amen." Jag fick kontrastvätska insprutat via ljumsken och det tas röntgenbilder för att analysera och hitta propparna i hjärnan. Detta håller de på med i fyra timmar men jag uppfattar det bara som minuter. Jag förstår att jag nu är mycket nära att dö, skulle minsta sak tillstöta skulle det jordiska livet vara slut. Det är nu jag upplever en djup, djup frid. Frid är något som jag knappast har upplevt överhuvudtaget i mitt liv innan. Det blir ett härligt ljus omkring mig, jag är insvept i ljus. Det är underbart och samtidigt inte så märkvärdigt på något sätt.

Senare säger en läkare att propparna har stabiliserats och att den akuta fasen är över. De kommer inte att behöva operera. Jag känner en glädje över att vara vid liv, det hade kunnat sluta med att jag

skulle ha blivit ett kolli för livet, oförmögen att göra någonting själv.

Efter att ha kommit upp på en avdelning så uppmuntras jag att så fort som möjligt försöka aktivera mig. Desto fortare man kommer igång desto större chans och snabbare går det att bli så återställd som möjligt. Jag försökte läsa ledaren i Svenska dagbladet men förstod inte ett ord. Efter några dagar började jag förstå litet grand och sedan lossnade det bit för bit.

Efter två veckor hade jag skrivit kapitel 6 i min nya bok. Efter en månad kunde jag gå. Efter sju veckor hade jag läst 1400 sidor i olika böcker!

Rehabiliteringen har varit fantastisk och jag tackar Gud och läkarna. Gud avslöjar mer och mer om sin existens och jordelivet blir allt mer likt det himmelska med de framstegen inom teknik och kunskap vi hela tiden gör. Kommunismen försvann och Sovjetunionen krossades utan blodspillan. Läkarkonsstens utveckling visar på Guds utbredning här och nu!

Göran avslutar med att citera från sin bok:

"Jag tror att det är en gåva att någon gång få vara nära att dö. I bästa fall ökar det känslan av värdet i att leva. Det självklara var inte längre självklart. För fyra månader sedan kunde jag inte stå, inte gå, inte äta, inte läsa, inte skriva. Det självklara är inte längre självklart. Jag tackar Gud för denna insikt." (Boken är under produktion som talbok.)

Ronny Gilderskär

Var inte rädd

Dikt insänd av Erik Bondesson

Du ligger där dygnet runt i din bädd.

Vad är det som gör dig så feg och rädd?

Res dig upp och beskåda vår värld.

Gå ut på en spännande upptäcktsfärd.

Omgivningen har mycket att ge dig om du bara omkring vill se dig.

Titta ut genom fönstret på naturen med växterna, vattendragen och djuren.

Begrunda människor runtomkring, ty de tycker om dig för någonting.

Du är en betydelsefull person som kan bidra i mången situation.

Lukta, smaka, känn, se och hör.

Du har mycket att vara tacksam för.

Allt kan du inte ta för givet, men Gud har gett dig nyckeln till livet.

Den ger dig många möjligheter att själsligen växa flera meter, så lämna nu allting som var förr, vrid om nyckeln och öppna din dörr.

Gå in i livet med nyfikenhet, ty då kan något hända, vi vet, så ta dig samman, stig upp ur din bädd.

Var inte orolig, var inte rädd!

Erik Bondesson

Boktips:

”Brev från tystnaden”

Göran Skytte

Tidigt en morgon när jag var ledig öppnade jag boken som jag frikostigt fått tillskickad mig från författaren dagen innan. Klockan 20.30 slog jag ihop den efter att ha sträckläst hela boken, den var så fascinerande och intressant att jag inte kunde släppa den ifrån mig! (Den är i tryckt version på 341 sidor och som Daisy 11,5 timme). Boken handlar om författarens mors morfar, Carl Julius Dalmer, född 1841 och döv vid tidig ålder. Han är en av de första och en av de få som får åka till ”Institutet för döfstumma och blinda” i Stockholm. Som 9-åring och förmodligen utan att förstå vart han ska och vad som kommer att hända åker han med båt från Borås till Stockholm, en resa som på den tiden tog 14 dagar. Han bor sedan på skolan i 9 år utan att föräldrarna kommer och hälsar på eller att han själv får åka hem. Med hjälp av förskrivna mallar börjar han skriva brev hem och lär sig vartefter att uttrycka sig själv i skrift. Han har skrivböcker där han skriver manus till breven och dessa skrivböcker finns bevarade och man kan tack vare det och andra källor följa hela hans liv. Han har en stark förtröstan på Gud och han ger sällan uttryck för de svårigheter han möter. Göran Skytte har gjort ett imponerande forsknings- och researcharbete kring historien om hur man har sett på människor med funktionsnedsättningar, deras

livsvillkor och de miljöer Carl Julius hamnar i under livets gång. Tack vare det rikliga materialet är det en dokumentär bok, men författaren stannar även ibland upp och ställer frågor kring hur personerna kan ha känt och tänkt som gör boken än mer intressant utan att det blir spekulativt. Utan att avslöja för mycket så går det bra, med den tidens mått, mycket bra för Carl Julius. Men det är ändå en stor känsla av tacksamhet av att leva på jorden i dessa dagar som infinner sig efter att ha läst boken.

Boken finns som talbok och på punktskrift.

Ronny Gilderskär

Syskon emellan

Från en läsare i Danmark, Gunner Joensen, kommer detta bidrag till vår tidning.

Vittnesbörd om frälsning

”Liksom Mose hängde upp ormen i öknen, så måste Människosonen upphöjas för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv.” Joh 3:14.

Dessa rader handlar om Israels väg till det heliga landet. De blev bitna av ormar. Då blev Mose tillsagd att hänga upp en kopparorm på en käpp så att var och en som såg på ormen blev botad. Såsom ormen blev upphöjd i öknen, så blev också korset rest på Golgata där Jesus blev korsfäst för vår skull. Där Kristus tog på sig domen för världens synd. Och genom att vända oss till Kristus får vi frid. Ni-

kode mus visste inte att det var så och därför säger Jesus ” Vinden blåser vart den vill, och du hör den blåsa, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far.” Jesus säger också ” Sannerligen, jag säger dig: den som inte blir född på nytt kan inte se Guds rike.” Vi blir födda på nytt när vi tror på Kristus. Den tron hittar du genom att lyssna på den helige ande, vad den har att säga till dig. Den helige andes uppgift är att visa på synd och dom och rättfärdighet. Synden är för att vi har vänt oss från Gud och behöver omvändas. Domen är för att vi har lyssnat på denna världen och har förkastat Gud. Rättfärdighet får vi genom att ta emot Kristus. Kristus kallas även för fridsfursten.

Denna frid är inte en frid som människor kan skapa själva, den får vi endast i tron på Hans nåd.

Även om det är stökigt runt omkring oss har vi den friden i våra hjärtan. För vi litar på Kristus som är vår Fader. Vi har tillit till Jesus liksom barnet har tillit till sina föräldrar att de endast vill vårt bästa. Det har inget med barnslighet att göra utan är en tro på att Herren vill oss vårt bästa.

Käre vän, ta emot Kristus, han väntar på att du ska svara, Hjärtats handtag finns bara på insidan. Det är du själv som måste öppna dörren. Han väntar tålmodigt på dig. Han har gett människosläktet upp till 115 år för att omvända sig och ta emot Kristus. Det är inte alla som når dit men han bankar troget på din dörr. Men han har gett män-

niskan en fri vilja till att göra som vi själva vill. Vi bär själva vårt eget ansvar och Han tar det inte ifrån oss. Han vill att vi överlämnar oss i hans älskande händer men Han tvingar ingen.

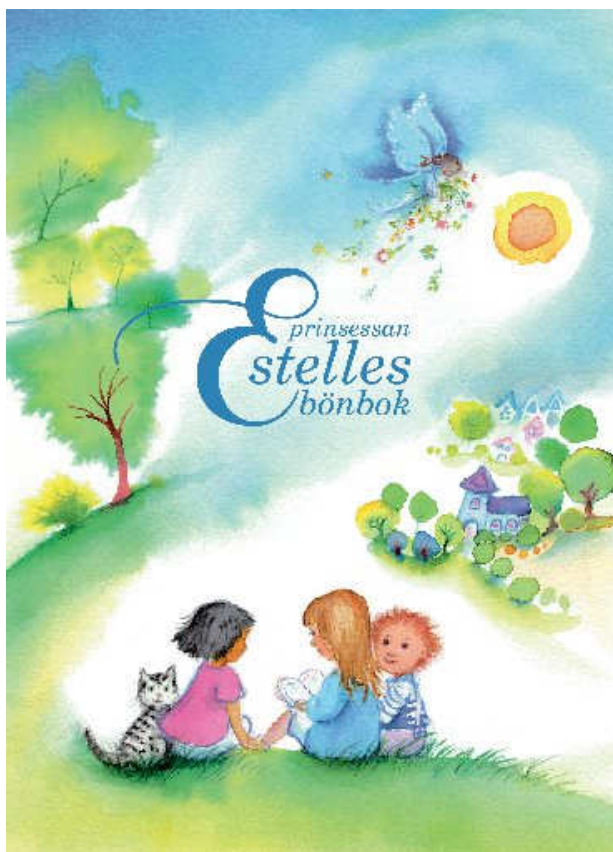
Tänk på dessa rader min kära läsare och lämna dig till Kristus.

Amen.

Gunnar Joensen

(Översatt av Ronny Gilderskär)

Prinsessan Estelles bönbok

På årsdagen av Prinsessan Estelles dopdag, den 22:a maj, släpper Verbum förlag "Estelles bönbok".

Kronprinsessan Victoria och Prins Daniel skriver i bokens förord:

"Vi hoppas att denna bok ska ge tillfällen att tillsammans stanna upp

och fundera över livets stunder av lycka, oro och omsorg."

Prinsessan Estelles bönbok är en unik bok fylld av finstämda och tankvärda böner för de yngre barnen. Kronprinsessparet har omsorgsfullt valt ut de texter och bilder som de känner särskilt starkt för. Här samsas moderna texter av Barbro Lindgren, Ulf Nilsson, Lars H Gustafsson, Margareta Melin, Britt G Hallqvist och Erik Lindorm med mer traditionella psalmer och böner som Gud som haver och Tryggare kan ingen vara. Stor omsorg har lagts ner på tillgängligheten och förutom att boken kommer på punktskrift och som talbok hos MTM så innehåller den även böner på minoritetsspråk som sydsamiska, arabiska och resande romani. Prinsessan Estelles bönbok är ett led i en lång traditionskedja. Redan 1780 gavs Kronprinsens barnabok ut, tillägnad Prins Gustaf Adolf, son till Kung Gustav III. Det var för övrigt första gången som den klassiska bönen Gud som haver publicerades!

Ronny Gilderskär

Nordisk konferens 2013

Den 15-18 augusti beger vi oss till Norge för nordisk konferens på Hurdalcentret! I förra numret av Syskonbandets tidning och på hemsidan finns mer information. Har du inte redan anmält dig för att komma med så får du en sista påminnelse och chans nu – hör av dig till Tina på kansliet idag!

Tina Hanson

Ögonblick från Tollare 2013

*Maria Bondesson sjunger och
Niki teckentolkar.
Foto: Ronny Gilderskär*

*Mirjam och Ellinor intervjuar Narola Olsson.
Foto: Ronny Gilderskär*

Till sist

Som ni kunde läsa i referatet från årsmötet så jobbar styrelsen för att på olika sätt för att förbättra vår ekonomi. Vårt kansli är väl tilltaget och vi har haft möjligheter till styrelsemöten och olika sammankomster här. En möjlighet att öka våra intäkter är att mer permanent hyra ut rum. I fastigheten som ägs av synskadades bostadsstiftelse är det omorganisationer på gång och några andra föreningar har visat intresse för att eventuellt hyra in sig hos oss. Av olika anledningar verkar det inte som att det blir så just nu. Vi vill därför gå ut med detta till våra medlemmar, kanske känner ni till någon som har behov av ett rum i Stockholm? Kansliet ligger på Gotlandsgatan 46 på södermalm, nära Skanstulls T-banestation.

Hör av er till kansliet eller styrelsen om ni har idéer.

Syskonbandet

Medlemstidning för Kristna synskadades förening Syskonbandet. Utkommer i punktskrift, svartskrift, CD och på e-post. Tidningen finns också på vår hemsida: www.syskonbandet.se/medlemstidning.
Maj 2013.

Adress: Syskonbandet, Gotlandsgatan 46, 5 tr, 116 65 STOCKHOLM.

Ansvarig utgivare: Anita Örum. Redaktör: Ronny Gilderskär.

Telefon, kansli och redaktion: 08-641 30 45, 641 30 95.

E-post: kansliet@syskonbandet.se eller redaktion@syskonbandet.se

Hemsida: www.syskonbandet.se Plusgiro 3 64 49-7 Bankgiro 342-9552